

SURURÎ'NİN ŞERHİNDE İMLÂ PROBLEMLERİ

*Bilal ELBİR**

ÖZET

İmlâ, Eski Türk edebiyatı alanında çalışan akademisyenlerin karşısında bir problem olarak her zaman güncelliğini korumuştur. Şerh-i Şebistân-ı Hayâl üzerinde çalışırken yaşadığımız imlâ problemlerinin dile getirilerek çözüm arayışlarına katkı sağlamayı hedefleyen çalışmamızda, Farsça, Arapça ve Türkçe kelimelerin imlâlarına dair değerlendirmeler yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İmlâ, Şerh-i Şebistân-ı Hayâl, Surûrî, Türk Edebiyatı.

ORTHOGRAPHY PROBLEMS ON SURURÎ'S ŞERH ABSTRACT

Orthography has always been to keep to date as a problem for academicians who studies sphere of old Turkish Literature. When we studie about Şerh-i Şebistân-ı Hayâl, we confronted with various of ortography problems. İn this study, giving voice, these problems of orthography, we aim that supplement of seeking. Besides, we evaluate concerning, Persian, Arabic and Turkish orthographies of vocable.

Key Words: Orthography, Şerh-i Şebistân-ı Hayâl, Surûrî, Turkish Literature

SURURÎ VE ŞERH-İ ŞEBİSTÂN-I HAYÂL'İ

Surûrî, tefsir, tıp, hadis, fıkıh, mantık, ilm-i nücûm, edebiyât ve şerh gibi birçok sahada eser kaleme almış olan bir âlim ve edebiyatçıdır. Arapça, Farsça ve Rumca'yı iyi bir şekilde bilen Surûrî hakkında, kaynaklar, geniş kültürlü bir insan olduğunu ifade etmektedirler(İsen, 1990: 425). Şuarâ tezkirelerinde Surûrî'nin eserlerinin sayısı konusunda farklı bilgiler bulunmaktadır. Evliyâ Çelebi Surûrî'nin eserlerinin sayısının 150 olduğunu ifade etse de şu ana kadar tespit edilen eserleri 35'i aşmamıştır.

Eserlerini Arapça, Farsça ve Türkçe olarak üç dilde yazmış olan Surûrî, yapmış olduğu çalışmalarla Arap ve Fars dillerine olan

* Dr., Celal Bayar Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Demirci-MANİSA

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic*

Volume 3/6 Fall 2008

hâkimiyetini ortaya koymuştur. Eserlerinin çoğunu şerh ve haşiye çalışmaları oluşturmuştur. Sururî müderrislik yaparken Arapça ve Farsça ilmî ve edebî eserlerin kavranması noktasında çabalar sarf eder. Yapmış olduğu şerh ve haşiyelerle derslerini bir te'lif eser hâline getirmiştir. Âşık Çelebi, Meşâ'irü's-Şuarâ'da Sururî hakkında değerlendirmede bulunurken onun şerh ve muammâ konusundaki maharetine işaret etmiştir: “Gâh mu'ammâların müşkilleri anın halliyle gûşâyış bulurdı, gâh şâirlerin nihâl-i hayâlleri reşahât-ı sehâb-ı ıslâh u tashîh ile nümâyiş bulurdı...”(Owens, 1971: 153-b).

Sururî hakkında, yaşadığı yüzyıl içerisinde yazılmış olan tezkirelerin tamamı olumlu kanâat belirtmemişlerdir. Mustafa bin Cârullâh tarafından yazılan Tezkiretü's-Şuarâ'da Sururî avâma hitap eden bir kişi olarak nitelendirilir. “Gülistân ve Bostan'a ve Dîvân-ı Hâfiz'a ve Mesnevî'ye şerhleri vardır. Erbâb-ı irfân yanında çendân makbûl değildir. Lâkin avâm içinde küllî rağbet ve i'tibârı vardır. Eş'arı dahi bî-şümârdır...”(Kutluk,1997: 119).

16. yüzyılın tezkirecilerinden olan Sehî de Sururî'yi değerlendirirken tedbirli, marifetli, iyi hasletli gönlü şen bir kişi olarak tanır. “Ayrıca Mevlânâ Abdurrahman Câmî ve Hüseyin-i Ahlâtî'nin muammâ fenninde yazdıkları risâlelere şerh yazmış anlaşılması güç yerleri halledip gayet kolay, zor yerlerini açıp açıp ayan beyân etmiştir” diyerek tanıtmaktadır(İsen, 1998: 104).

Sururî'nin yazmış olduğu eserlere baktığımızda şerh ve haşiye alanında yoğunlaştığı görülmektedir

Sururî, Fettâhî-yi Nişâburî'nin Şebistân-ı Hayâl adlı girift eserini Şerh-i Şebistân-ı Hayâl adıyla şerh etmiştir. Şebistân-ı Hayâl üzerine Sururî'den başka şerh çalışması yapan sanatçıya yaptığımız incelemeler esnasında rastlanılamamıştır. Akşehirli Abdurrahman Gubârî'nin Şebistân-ı Hayâl'e nazîre mahiyetinde bir çalışması vardır. Gubârî bu çalışmasını Şehzâde Bayezid vak'asından dolayı Yenihisar'da mahpus bulunduğu esnada yazmaya başlamış ve Mekke'de tamamlamıştır. Eserin Süleymaniye Hacı Mahmud Bölümü 3830 numarada ve Manisa İl Halk Kütüphanesi 2775 numarada kayıtlı iki nüshası bilinmektedir (Parmaksızoğlu, 1950: 351).

Fettâhî'nin Şebistân-ı Hayâl adlı eseri, dînî bir eser olması yanında harf ve kelime oyunları ile dolu girift bir muammâ özelliği de taşımaktadır. Şâirlerin bu esere ilgi göstermemelerinin bir sebebi eserin çözümlenmesi zor yapısının olmasıdır. Fettâhî'nin eserlerinin

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*

çoğu alegorik bir özellik taşırlar. İbn Sinâ, Hâce Abdullah-ı Herevî, Sühreverdî el-Maktûl gibi sembolik mahiyette eser yazmış olan sanatçılar Fettâhî'yi etkilemiştir.(Yazıcı, 1995: 485).

TENKİTLİ METİN NEŞRİ

Klâsik Türk Edebiyatı sahasında yapılan çalışmalarda tenkitli metin oluşturma önemli bir yer tutar. Günümüzde metin neşri çalışmalarından ziyade, metin analizi ve tematik çalışmalar öne çıksa da tenkitli metin neşri hâlâ önemini korumaktadır. Aslına uygun tarzda ortaya konmayan bir metinle ilgili yapılacak analiz ve değerlendirmeler de kıymetten yoksundur. Tenkitli metin neşrinde imlâ problemine değinen araştırmacıların çoğu, bu durumun düzeltilmesi gerektiği düşüncesini taşımaktadırlar. “Bir kaynak eser metninde, bir yandan Türkçe'nin tarihî gelişme şartlarından doğan zamana bağlı değişmeler, bir yandan dilin yazı ve imlâsı ile fonolojisi arasındaki ayrılıklar, bir yandan da orijinal metne ait dil özellikleri ile o metnin istinsah devirlerine ait özelliklerin birbirine karışmış olması ve bunların ortaya koyduğu sorunlar, metin yayını yapan araştırmacıları iç içe girmiş çeşitli güçlüklerle karşı karşıya bırakmıştır”(Korkmaz, 1979: 67-68).

Harf İnkılâbı'yla birlikte başlayan Eski Harfli Metinler'in İmlâsı problemi akademik çalışmalar için bir handikapa dönüşmüştür. Transkripsiyon adlandırması yerine çeviri yazı adlandırmasını kullanmayı tercih eden İsmail Ünver, Batılı Türkologlar'ın bizden çok daha önce çeviri yazı problemiyle karşılaştıklarını ve çözümler ürettiklerini dile getirdiği yazısında düşüncelerini şöyle dile getirir. “Çevriyazı konusu, ülkemizde Arap kökenli Türk alfabesiyle yazılmış metinlerin Latin kökenli Türk alfabesine aktarılmaya başlamasıyla gündeme gelmiştir. Türk dili ve edebiyatıyla ilgilenen batılı bilginler, çevriyazı işiyle bizden çok daha önce ilgilenmek zorunda kalmışlar; aralarında tam bir benzerlik bulunmamakla birlikte, her çalışmada kendi içinde tutarlı, anlaşılabilir bir çevriyazı sistemi uygulamışlardır. Bugün batılı ve Türk bilim adamları, her bakımdan tutarlı ve birbirine benzer bir çevriyazı sistemi kullanmaktadırlar. Bu konuda değişik sebepler sıralanabilirse de batılıların Türkçe'deki Arapça ve Farsça sözleri o dillerin ses özelliklerini yansıtabilecek biçimde tespit etmeye çalışmaları farklılıkların en başında gelmektedir” (Ünver, 1993: 53-89).

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*

Eski metinlerin neşrinde en temel gaye, belli bir dönemde yazılmış ve döneminin dil özelliklerini yansıtan eseri yazarın orijinal diliyle, ilgilenenlere doğru bir şekilde sunmaktır. Bunu kendisine gaye olarak edinen kişi Türkçe'yi hakkıyla bilmesi gerektiği gibi, Arapça ve Farsça'yı da yeterince bilmesi gerekmektedir. Popüler olarak yapılan metin neşirlerinde çeviri yazıya dair kuralların ihlâl edilmiş olması, akademik çalışmalar için bir kıstas olarak kabul edilemez.

Çalışmamızda Sururî'nin Şerh-i Şebistân-ı Hayâl adlı eserinin tenkitli metin neşri yapılırken imlâ konusunda karşılaştığımız problemler ve ürettiğimiz çözüm yolları sunulmaya çalışılacaktır. Aslında basit gibi görülen yazım konusunun böyle örneklerle ortaya konulması ileride yapılacak çalışmalar için yol gösterici olur kanaatini taşıyoruz.

A-ÖZEL İSİMLER

Özel isimlerin yazımıyla ilgili günümüz yazım kurallarından büyük harfle başlatılması kuralına harfiyen uyulmuştur.

Şeyh Hocendî'nün nefâyis ʿarûslarını bir haddi vardır ki perî anda hayrândur. (Elbir, 2003: 134).

Özel isimlerden sonra gelen kesme işareti kullanımı uygulamasına çalışmamızda yer verilmemiştir. Yukarıdaki örnekte görüldüğü gibi Hocendî'nün kelimesi kesme işaretiyle ayrılmamıştır. Bu uygulamaya metnin orijinal halinden daha fazla uzaklaşılması düşüncesinden dolayı yer verilmiştir.

Farsça tamlama şeklinde olan yer adlarının yazımında tamlamalı şekli tercih edilmiştir.

“Cebel-i Raḥmet üzere toğmuş güneşdür.”(Elbir, 2003: 117).

Allah kelimesi ile kurulan tamlama halindeki kelimelerde ilk kelimedenden sonra gelen kesme işareti kullanmak yeterli görülmüştür. Bu yazım şekli artık kabul gören bir uygulama hâline gelmiş denilebildiği için tercih edilmiştir.

“Ehlu'llâh ḥarflerine uyanıklık gözi ile nazar kıl tâ bir ve otuz ve beş ʿadedini müşt Emil bulasın” (Elbir, 2003: 148).

B-ÜNLÜLER

Çalışmamızda ünlülerle ilgili olarak karşılaştığımız en önemli problem kapalı e meselesidir. Bunu göstermek için iki farklı yol takip edilmiştir. Birinci olarak, Eski Türkçe i sesinin, Batı Türkçesi'nde é

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic*

Volume 3/6 Fall 2008

sesine karşılık geldiği fakat imlâda y ile yazıla geldiği görüşü,. ikinci olarak da imlâ sistemimiz sağlam olmadığı için i ile yazımın tercih edilmesi görüşü.(Horata, 1992: 3)

“Feth-i [S145b] şād ile olıcağ şark yeli demek olur. Aña binā'en bād-ı civānī dédi. Ve kesr-i şād ile olıcağ oğlanlık demek olur” (Elbir, 2003: 337).

Er- filinin yazımında da ir- şekli değil ér- şekli tercih edilmiştir. Bu konuda dilciler kendi arasında bir birlik sağlayamadıkları için eserin yazıldığı dönemi dikkate alarak böyle bir tercihte bulunduk.

“Ya^cni elleşüp infāk éderler ve [S146a] lafz-ı mullahhî bu ma^cnînüñ yüz göstericisidür ki evvelinüñ millet ya^cni melâlete ve âhîrinüñ hay ya^cni cem^c étmeğe delâleti vardır. Şan^cat budur ki mullahhî lafzını iki cüzden mürekkeb i^ctibâr éyledi” (Elbir, 2003: 338).

C-ÜNSÜZLER

Tenkitli metin neşrinde ünsüzlerin yazımı konusu da problemlili konulardandır. Kelime sonlarında yer alan b-p ünsüzlerinin yazımı problemlili olduğu gibi, d-t ünsüzlerinin yazımı da problem arz eder. Çalışmada –up, -üp gerindiumlarının yazımında “b” yerine “p” şekli kullanılmıştır. “Gelüp, tutup” gibi.

“Mışra^c-ı şānīde kâfiye olan mîr lafzı merden lafzından müştak olup zūd lafzı ile terkîb olunup [M218b] vaşf-ı terkîbî kılınmışdur” (Elbir, 2003: 355).

Ünsüzlerle ilgili bir diğer problem d-t ünsüzlerinin yazılmalarıdır. Eski Anadolu Türkçesi Dönemi'nde d olan sesler t şeklinde yer almaktaydı (Ergin, 1980: 92). Bundan hareketle orijinal halini muhafaza ettik.

“Zıkr ki dérsen geç şerr tağıtmağdan” (Elbir, 2003: 223).

Ç-ÖN EKLERİN YAZIMI

Dilimize Farsça ve Arapça'dan girmiş olan ön eklerin yazılması konusunda bir birliktelik yoktur.

“Aynü ^cazābin bi-nürî'l-^cafvi izā ^ctala^cat” (Elbir, 2003: 125).

“Eğer müneccim raqam-ı taqvîm-râ perîşân kuned mütevaqqî vü müteqavvî be-cem^cıyyet şūd vü eğer remmâl

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*

dil-râst der-pîş âverd hūyeş-râ ermel ü bi-hâsıl bîned"
(Elbir,2003: 209).

"Güneş gibi bizim başımız üzre semâ hem-seridür"(Elbir, 2003: 63).

Farsça olumsuzluk eki olan nâ'nın yazımında da nâ-şeklini tercih ettik.

"Merdüm-i râst elif-i râstgārî gibi restgârlık ortasında ser-efrâzlığı var ve nâ-merd-i kec hūrūf-ı kec gibi tamâm-ı eczâsı keci üzre delâlet éder" (Elbir,2003: 241).

D-KELİME SONUNA VE BAŞINA GELEN EKLER

Kelimelerin sonuna gelen yapım eklerinin yazımı konusunda farklı uygulamalara rastlamak mümkündür. Kelimelerin üzerine gelerek yeni bir kelime oluşturan yapım eklerinin yazımının birleşik olması kuralına uyulmuştur. Bâr, bâz, hâne, fâm, gâh vb. yapım ekleri hep birleşik yazım tercih edilmiştir.

"Câygâh ya^cni duracak yer maⁿnâsınadır"(Elbir, 2003: 287).

"Evvelâ maⁿnâ-yı metni eylerüm rūşen beyân"(Elbir,2003: 53).

Kelime sonuna gelen isim hal ekleri çizgiyle ayrılarak yazılması çalışmamızda kullanılmıştır.

"*Dihed düşmen ü dost-ra nîş ü nūş*" (Elbir, 2003: 233).

Kelime başına gelen hal eklerinin yazımında da ayrı çizgiyle ayırarak yazma uygulamasına yer verilmiştir.

"*Ne ez-vazîfe [M86b] ümîdi ne ez-keseş tersîst*"
(Elbir, 2003: 199).

"*Rūzî yekî-râ ez-rindân-ı destâr der-pâ keşân girifte bûd vü be-zindân*"(Elbir, 2003: 203).

"*Der-lafz-ı va^cz 'ayn-ı dil âmed delîl-i ân ki*" (Elbir, 2003: 203).

E-ATIF TERKİPLERİ

Atif terkipleri iki kelime arasına vav harfi getirilerek yapılır. Bu tür yapılar dilimizde tekrar grubu olarak nitelendirilir. Atif terkiplerinin yazımı konusunda da farklı uygulamalara rastlamak mümkündür. Nâz-ü-niyâz yazımında olduğu gibi iki çizgi arasına

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*

arak yapılan yazma uygulamalarına yer verilmiştir. Şerh-i Şebistân-ı Hayâl adlı tenkitli metin çalışmasında iki çizgi arasına almadan yazma kuralına uyulmuştur.

“Nazm ü neşri bir şanāyi^cdür şebistân-ı hayâl” (Elbir, 2003: 53).

F-NOKTALAMA İŞARETLERİ

Şerh-i Şebistân-ı Hayâl, nesir ağırlıklı bir eserdir. Nesirde cümlelerin doğru anlaşılmasını sağlamak için noktalama işaretleri büyük bir önem taşırlar. Şerh-i Şebistân-ı Hayâl’in tenkitli metni oluşturulurken noktalama işareti olarak nokta ve üst üste iki nokta kullanımlarına yer verilmiştir. Nokta cümlelerin başlangıç ve bitiş yerlerini belirtmesi ve anlamı bulmayı kolaylaştırması açısından kullanılmıştır.

“Guşşadan ğayrı görmedi ihtiyâc iflâsından. Şan^cat budur ki naqd-i râş lafzında râdan murâd şan^cata nazâr harf-i râdur ki bunda melfûzî murâddur. Kaçan isrâf lafzında râ olmasa esef olur” (Elbir, 2003: 276).

Tenkitli metin neşrinde orijinal metni oluşturmak asıldır. İki nokta üst üste işareti açıklama yapılacak bölümlerde kullanılmıştır.

“Terceme: Mîm manşıb-ı mührdür başdan çün ol ref^c oluna. Ğâkıbet naşb-ı belâ olur ol ehl-i manşıba. Şağal-i dünyâ her ne deñlü [M154a] tâc-ı serdür ola. Ğaldurur öñde geçer ehline âñir manşıba” (Elbir, 2003: 277).

G-İSİM VE SIFAT TAMLAMALARI

İsim ve sıfat tamlamalarının yazılmasında farklı örneklere rastlamak mümkündür. Gülnâr kelimesinin gül-nâr şeklinde de yazımına yer veren tenkitli metin neşirleri vardır. I. Eski Türk Edebiyatı Kollogyumu’nda Adnan İnce tarafından şöyle bir öneri sunulmuştur. “İsim ve sıfat tamlaması durumundaki bu yapıların Türkçeye kelimesi kelimesine çevirisi yapılabiliyorsa(heft kişver gibi) ve birleşik kelime değilse bunlar ayrı yazılmalı. Bu tür tamlamaların Türkçeye çevirisinde ek ilavesi gerekiyorsa (seylâb: sel suyu gibi), kelimelerde anlam kayması meydana gelmiş ve tamlama kalıplaşmışsa (şeşper: topuz gibi) bunlar bitişik yazılmalı”(İnce, 1992). Biz de çalışmamızda bu ilkeye uyduk.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*

“Şafiî *şes-[M50a] farz* güft vü *şes-cihet-râ nür dâr*”
(Elbir, 2003: 158).

“*Amel-dâr gû ez-nâm-ı hod pend ber-dâr ki evveleş
amel est vü âhîr dâr*” (Elbir, 2003:186).

“*Şes-cihet der-dil-i ü yek-cihet ez-vech-i ilâh*” (Elbir,
2003: 228).

“*Ve e'ādî eğer yek-pâr der-rûy izhâr yegânegî kunend
der-kağâ ez-bîgânegî hemân zâlim ü 'ādî bâşend*” (Elbir, 2003:
246).

“Biri sib [M81b] dür ki *dil-bend* ma'nâsınadur ve biri
âhdur ki anuñ ‘ağabincedür” (Elbir, 2003: 193).

“*Eğerçi dost be-zâhir dü-rû-nümüd be-bîn*” (Elbir,
2003: 245).

“*Dest-nişinlerden* ba'zî çün *âbdest* 'azmi üzre ser-i
desti yurlar” (Elbir, 2003: 157).

“*Ve bâb-ı çihârum olduğı için ribâc* lafzını ve *çâr-had*
lafzını” (Elbir, 2003: 142).

SONUÇ

Şerh-i Şebistân-ı Hayâl'in tenkitli metninin neşriyle ilgili çalışırken karşımıza çıkan problemleri ortaya koymayı amaçladığımız bu çalışmada, Türk Edebiyatı'nda metin neşri yapan akademisyenlerin bir birliğe ulaşmaları gerektiği kanaati hâsıl olmuştur. Tenkitli metin neşriyle ilgili yıllar önce dile getirilen düşünce “Bu şerait dâhilinde yapılan tetkikler, nihayet bir gün usuller bulacak, kaideler tesbit edecektir. Fakat bunun için filolojinin Avrupa'da uzun asırlarda geçirdiği tekâmülün bizde de geçirilmesi zarurî olacak ve bu bize çok zaman kaybettirecektir”(Ateş, 1942: 254) hâlâ uygulamada kendisine yer bulamamıştır.

Üniversitelerimizde tenkitli metin neşriyle ilgili çalışan akademisyenlerin katılımı sağlanarak bir el kitabı hazırlanıp bütün bölümlere dağıtılması gelecekte yapılacak çalışmalar için önemli bir katkı sağlayacaktır.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*

KAYNAKÇA

- ATEŞ, Ahmet (1942), Metin Tenkidi Hakkında (Dâsitân-ı Tevârih-i Âl-i Osman Münasebeti İle), Türkiyât Mecmuası, C: VII-VIII, İstanbul.
- ELBİR, Bilâl(2003), Surûri'nin Şerh-i Şebistân-ı Hayâl'i Metin-İnceleme, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı (Basılmamış Doktora Tezi), İzmir.
- ERGİN, Muharrem (1980), Türk Dili, İstanbul.
- HORATA, Osman(1992), Klasik Edebiyatımıza Ait Metinlerin Neşrinde Karşılaşılan İmlâ İle İlgili Bazı Problemler,17-18 Ocak 1992, İlesam, Ankara.
- İNCE, Adnan (1992), Tenkildi Metin Kurmada Karşılaşılan Güçlükler ve Çözüm Önerileri, I. Eski Türk Edebiyatı Kollojumu, İlesam, Ankara.
- İSEN, Mustafa(1990), Latîfî Tezkiresi, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.
- İSEN, Mustaf (1998),Heşt – Behişt (Sehî Bey), Akçağ Yay., Ankara.
- KORKMAZ, Zeynep (1979), Eski Osmanlı Kaynaklarının Yayınında Transkripsiyonla İlgili Değerlendirmeler, Türkoloji Dergisi, C:VIII, Ankara.
- KUTLUK, İbrahim (1997),Tezkiretü'ş-Şuarâ ,T.T.K., Ankara.
- OWENS, M.(1971), Meşâirü'ş- Şuarâ(Âşık Çelebi), London, Yk. 153-b.
- PARMAKSIZOĞLU, İsmet(1950), 'Abdurrahman Gubârî'nin Hayatı ve Eserleri' İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Tarih Dergisi, S:2, İstanbul.
- ÜNVER, İsmail (1993), Çeviriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler, Türkoloji Dergisi, C:XI, S.I, Ankara.
- YAZICI, Tahsin (1995), Fettâhî, İslâm Ansiklopedisi, C:XXII, T.D.V. Yay., İstanbul.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/6 Fall 2008*